

## شناسایی خصوصیات ژئومکانیک توده سنگ تاقدیس بازی دراز (استان کرمانشاه-حوزه زاگرس)

سعید حمزه یی<sup>۱</sup>، محمدرضا سلطانی<sup>۲</sup>

<sup>۱</sup>تونل انتقال آب بازی دراز، hamzehees@yahoo.com

<sup>۲</sup>تونل انتقال آب بازی دراز، mrsha1352@yahoo.com

### چکیده

محدوده مورد مطالعه با روند شمال خاوری- جنوب باختری برشی عمودی و نسبتاً کامل از تاقدیس بازی دراز را در برمی گیرد و در طول مسیر سازندهای آماجاری، گچساران، آسماری، پاینده و گورپی وجود دارند. در این مطالعه تلاش شده است با روش های آنالیز دستگاهی و آزمایشگاهی خصوصیات ژئومکانیک توده سنگ شناسایی گردد. هدف از شناسایی این خصوصیات ارزیابی مسیر احداث تونل آبرسانی و همچنین شناسایی مخاطرات و تحلیل ریسک آن می باشد تا بتوان با اطمینان خاطر بیشتری اقدام به حفاری تونل نمود. این مطالعه در حوزه زاگرس در یک بستر رسوبی انجام شده است که در آن خصوصیتی نظیر شاخص کیفی سنگ، مقاومت فشاری در سازندها، طبقه بندی و کلاس توده سنگ، زمان خود پایداری توده سنگ، بارسنگ و نواسانات تراز آب زیرزمینی در گمانه های مسیر تونل مورد ارزیابی قرار گرفته است.

واژه های کلیدی: تاقدیس، بازی دراز، ژئومکانیک، تونل

### مقدمه

رشته کوه های زاگرس بخشی از سیستم کوهزایی آلپ - هیمالیا است. این رشته کوه ها به صورت یک نوار مرزی از شمال غربی تا جنوب غربی و سپس به سمت تنگه هرمز کشیده شده است. مطالعات بر روی زاگرس نشان می دهد که در بخش های رسوبی دارای سنگ های کربنات (سنگ آهک و دولومیت) و در بخش های ضعیف تر دارای ( شیل و مارن) است. همچنین در قسمت های میانی زاگرس رخنمون این واحدهای سنگی مشخص است [۱]. در بحث چینه شناسی زاگرس مطالعات مختلفی به لحاظ ژئومورفولوژی این واحدها انجام شده است ولی در این مطالعه برای نخستین بار مطالعه تاقدیس بازی دراز با شناسایی ۱۲ واحد زمین شناسی در طول ۹ کیلومتر انجام شده است. گستره تونل بازی دراز بخشی از یک تاقدیس طویل با درازایی بیش از ۵۰ کیلومتر است که در این مطالعات به نام تاقدیس بازی دراز خوانده می شود. اولین و مهمترین مسئله در طراحی و اجرای پروژه های تونلی مکانیزه، بحث انتخاب و تهیه TBM مناسب بر اساس مشخصات پروژه و شرایط زمین شناسی مسیر تونل می باشد [۲]. با توجه به مخاطرات محتمل در طول حفاری تونل، الزامات سیستم پشتیبان اعم از سنسورهای سنجش گاز، پمپ های انتقال آب ورودی به تونل، سیستم شناسایی زمین

پیش رو و سیستم تزریق مشخص می گردد. در این طبقه بندی در مقیاس های متوسط از واحدی به نام گونه لیتولوژیکی (Lithological Type) یا رشته لیتولوژیکی (Lithological string) استفاده می شود. گونه لیتولوژیکی در تعریف واحدی از زمین می باشد که خود از چندگونه زمین شناسی مهندسی (که بالاترین درجه همگنی را از لحاظ خصوصیات فیزیکی و مکانیکی دارا می باشند) تشکیل شده است. این واحد از نظر ویژگی های لیتولوژیکی و خصوصیات فیزیکی و مکانیکی کاملاً یکنواخت نبوده و دامنه ای از تغییرات لیتولوژیکی و مقاومتی در آن مشاهده می شود. گونه های لیتولوژیکی اگرچه می توانند ارتباطی با واحدهای چینه شناسی نداشته باشند، اما معمولاً بر آن ها منطبق هستند و از همان مرزهای چینه شناسی تبعیت می کنند. معمولاً برای طبقه بندی مهندسی توده سنگ از نظر ژئومکانیکی از برخی روش های تجربی نظیر  $Q$ , RMR, RQD و یا GSI استفاده می شود. تمامی این طبقه بندی ها مبتنی بر پارامترهایی نظیر خواص سنگ بکر و وضعیت عمومی ناپیوستگی ها هستند که لازم است در منطقه به درستی مورد ارزیابی قرار گیرند. هر چند مقاومت کششی سنگ ها به کمک آزمایش کشش تک محوره ی مستقیم قابل اندازه گیری می باشد، اما این آزمایش اساساً از نظر تکنیکی مشکل بوده و هزینه بر می باشد. [۲]. از این رو برای تعیین مقاومت کششی سنگ ها از آزمایش های غیرمستقیم از جمله آزمایش برزلی استفاده می شود. بطور کلی روش های غیرمستقیم بر این اصل استوار می باشد که نیروی فشاری در یک جهت خاص، سبب القای نیروی کششی در جهت عمود بر آن می شود. مطالعات نشان داده است که سختی سنگ ها با مقاومت فشاری تک محوری و مدول کشسانی سنگ ها در ارتباط است در واقع سختی یکی از مفاهیم رایج است که برای توصیف رفتاری سنگ ها بکار می رود. سختی تابعی از عوامل ذاتی چون نوع کانی ها، ابعاد دانه ها، چسبندگی مرزی کانی ها، مقاومت و رفتار الاستیک و پلاستیک سنگ می باشد. در سال ۱۹۶۷ دیر (Deere) و همکارانش شاخص کیفیت سنگ را برای ارائه یک تخمین کمی از کیفیت توده سنگ که از مغزه های حفاری حاصل می شود پیشنهاد کردند RQD پارامتری است که مستقیماً به جهت حفاری بستگی دارد و مقدار آن می تواند به طور قابل ملاحظه ای با توجه به جهت گمانه تغییر کند. استفاده از تعداد درزه های حجمی وابستگی به جهت حفاری را کاهش می دهد. RQD معمولاً کیفیت توده سنگ را در محل نشان می دهد.